

24.02x31.23	1	23	עמוד	שבת - מקור ראשון	06/2025	94497005-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

אוסף פרטי

צילום: אריק סולטן

פולי ברושטיין (50)
מנכ"לית יוזמת המאה,
מחברת הספר "תור
המתינות - מסע אישי
מהשמאל אל המרכז"

מרתון קריאה של ארבע שעות באצטדיון היאנקיז

מדף קובץ הם אומנם לא מרוכזים במדף אחד, אבל הספרים הכי קרובים לליבי הם אלה ששינו את השקפת עולמי או היו חיוניות קריאה בלתי נשכחת. אם היה לי מדף כזה, היו בו כל הספרים של אסף ענברי ומיכה גודמן, "אלטנוילנד" של הרצל, "הזהר אדם" של פרימו לוי, "הבית שאנו בונים יחד" של הרב זקס, "השלישי" של ישי שריד, "כופרת" של איאן חירסי עלי, "המוות המזורז של אירופה" של דאגלס מאריי, "יער נורווגי" של הרוקי מורקמי, "חיים קטנים" של האניה ינגיהארה, "ויהי בוקר" של סיד קשוע.

השפעת המלחמה אחרי שבעה באוקטובר הפסקתי לקרוא בבת אחת. במשך חודשים ארוכים הייתי שקועה, כמו רוב הישראלים, בסיפורי החטופים, הנופלים והנרצעים, הפצועים והעקורים. לא יכולתי להתרכז בקריאה, והיא הפכה לא רלוונטית לחיים שלי. היכן שפעם הייתה ממקמת הקריאה, הייתה עכשיו דאגה לא מרוסנת לבני משפחה וחברים, ולמדינה. כשחזרתי לקרוא זה היה דרך ספרים אסקפיסטיים, קלילים ומהנים. מאז חזרתי לקרוא בהדרגה, אבל עד היום זה לא בקצב או בעומק שנהגתי פעם. החיים לא חזרו למסלולם, וגם הקריאה לא.

תכולת הספרייה הגדולה בסלון היא אחת מכמה ספריית המפוזרות בבית, כל אחת מהן בעלת אופי ושייכות שונה: ספריית הילדות שלנו, ההורים, שבה הסיפרים שעליהם גדלנו; ספריית הדוקטורט של יואב, שרובה ספרי היסטוריה, יהדות ושואה; הספרייה של הילדים, שמלאות בסדרות פנטזיה והיסטוריה לילדים; ספריית עיון, שמלאה גם בספרים שכתבו חברים, מכרים וקולגות; וספריית הספרים החדשים – אלה שעוד לא קראנו ומחכים לתורם. הספרייה הגדולה והמרכזית היא שלי, תוצר של למעלה מ-35 שנות קריאת פרוזה.

שיטת מיון אני אדם מאוד מסודר ופדנט, ובשנים האחרונות מצאתי שיטה מעור לה לארגון הספרים עבור אנשים כפייתיים כמוני: אני עובדת עם אפליקציית GOODREADS, ובאמצעותה יש לי רשימות מסודרות של הספרים שקראתי והסיפרים שאני רוצה לקרוא. באפליקציה מופיעים רוב הספרים שבעולם, מדורגים על ידי הקוראים לפי כוכבים ובליווי המלצות כתובות, ואני מנהלת וממיינת דרכה את הקריאה שלי.

על ארבעה ספרים

שבט, אחים
חן ארצי סרור ועמית'י דנינו / ידיעות ספרים, 2025
המצטרף האחרון לספרייה שלי. מהדף הראשון הרגשתי שהמחברים הוציאו לי את המילים מהפה. הם מצביעים באומץ על סכנת ההתפרקות לשבטים, ועל האופן המתגמל שבו המדינה נוהגת במגורים הברלניים. הם מציעים תיקון: חזון ציוני מאחד שיאגד את הנרטיבים והשבטים השונים לסיפור ישראלי משותף ויחדש את הממלכתיות, מבלי לאבד את הייחוד והמקום של כל שבט. הספר מציע מסגרת רעיונית ומעשית, שנותנת תקווה וגם תוכנית עבודה, שישראל כל-כך צריכה בעת הזאת.

קארי סוטו חוזרת
טיילור ג'נקינס ריד / תרגום: דנה אלעזר הלוי / כתר, 2024
מתנה ממני אליכם לחורף פשה הבאה, קריאה אסקפיסטית ומהנה ששואבת פנימה לעולם אחר. פרוזה במיטבה פורחת שער איכותי לעולמות רחוקים בזמן, במקום או בתרבות. בשנה האחרונה קראתי כמה ספרים נהדרים כאלה, כמו "הנשים" של קריסטין האנה שלוקה אותך עמוק למלחמת וייטנאם, "חנינה" של מאיה וקסלר שמעביר אותך לכלא נשים, והספר הזה, שיורה אותך כמו מכונת כדור רים היישר לעולם הטנים המקצועני, גם אם טנים היה הדבר האחרון שעניין אותך.

המרד נגד הגלובליזציה
נדב איל / ידיעות ספרים, 2018
כבר ב-2018 הצליח נדב איל להסביר הרבה מה תופעות שיתרחשו בהמשך ברחבי העולם. הוא נתן לי משקפיים חכמים ומאוזנים לראות דרכם את האירועים הגלובליים המטלטלים שיש לנו כיום: חווים בשנים האחרונות. הספר זיהה מגמה שמתרחשת במקומות שונים: התקוממות נגד אובדן הערכים הלאומיים ותחושת השייכות ונגד היחלשות הזהות המקומית, וניסיון לחזור לעולם הישן של לפני פריצת הגלובליזציה וגלי ההגירה. ספר מעורר מחשבה, שמציע פרספקטיבה הכי רחית להבנת העולם שאנחנו חיים בו.

סיפור על אהבה וחושך
עמוס עוז / כתר, 2002
מתנה אישית ולאומית שעמוס עוז נתן לעם ישראלי, ואני לקחתי בשתי ידיים. סיימתי אותו בשנה שפורסם, במרתון קריאה של ארבע שעות באצטדיון היאנקיז בניו יורק בזמן משחק בייסבול, שלא צפיתי בו אף לרגע. באותה שנה, בפגישה עם יצחק הרצוג, היום נשיא המדינה, שיתפנו אחד את השני בחוויות הקריאה האדירה שעברנו עם הספר הזה, והתברר ששנינו הרגשנו צורך לכתוב מכתב תודה לעוז. אני יודעת מה עשה הרצוג, אבל את מכתב התודה שלי לא שלחתי, עד עכשיו. תודה.

